

Η Φτωχή και το Αλάτι

ενότητα

16

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσε σ' ένα χωριό ένας πολύ φτωχός άνθρωπος. Είχε τρεις θυγατέρες που τον βοηθούσαν καθημερινά στις δουλειές του.

Μια μέρα κάλεσε κοντά του τις τρεις θυγατέρες του, για να δει πόσο τον αγαπάνε.
– Παιδιά μου, είμαι πολύ ευχαριστημένος

από τις δουλειές που μου κάνετε. Θα ήθελα όμως να ήξερα και αν μ' αγαπάτε.

Η πρώτη κόρη έσκυψε, τον φίλησε και του είπε: Εγώ πατέρα σε αγαπώ σαν το χρυσάφι.

Η δεύτερη κόρη, γονάτισε, του φίλησε το χέρι και του είπε: Εγώ πατέρα σε αγαπώ σαν το ασήμι.

Η τρίτη θυγατέρα είπε στον πατέρα της: Εγώ πατέρα σε αγαπώ σαν το αλάτι.

Όταν άκουσε ο πατέρας πως η μικρότερη κόρη του τον αγαπούσε τόσο λίγο, θύμωσε και της είπε:

– Οι άλλες αδελφές σου με αγαπούνε σαν το ασήμι και το χρυσάφι κι εσύ μ' αγαπάς σαν το αλάτι; Να φύγεις αμέσως από το σπίτι μου. Δε θέλω να σε βλέπω στα μάτια μου. Και την έδιωξε από κοντά του.

Η κοπέλα έφυγε από το πατρικό της σπίτι. Όλη μέρα περπατούσε ολομόναχη μέσα σ' ένα δάσος. Κοίταζε να συναντήσει κανένα άνθρωπο για να τον ρωτήσει και να μάθει πώς μπορεί να πάει στην πόλη για να βρει ένα σπίτι να κάνει την υπηρέτρια.

Από το πολύ περπάτημα η κοπέλα κουράστηκε και κάθισε σε μια πέτρα να ξεκουραστεί. Εκεί που καθόταν, περνά ένας κυνηγός και της λει:

– Τι ζητάς κοπέλα μου, εδώ πέρα σε τέτοιο έρημο τόπο;

Η κοπέλα είπε στον κυνηγό ότι ο πατέρας της την έδιωξε από το σπίτι και ότι ήθελε να πάει στην πόλη για να βρει ένα σπίτι να δουλεύει.

– Αν θέλεις, έλα στο σπίτι μου. Εγώ θέλω μιαν υπηρέτρια, της λει ο κυνηγός.

Η κοπέλα δέχτηκε, ακολούθησε τον κυνηγό και πήγανε στην πόλη στο σπίτι του.

Και τι να δει! Ο κυνηγός είχε ένα ωραίο παλάτι. Ήταν βασιλόπουλο.

Η κοπέλα έμεινε κάμποσο καιρό στο παλάτι. Ήταν πολύ εργατική, τίμια, έξυπνη και όμορφη. Το βασιλόπουλο την αγάπησε και ήθελε να την πάρει γυναίκα του. Μια μέρα, λοιπόν, της λει: Θέλω να σε παντρευτώ. Να γίνεις η γυναίκα μου.

– Εγώ είμαι φτωχιά. Ταιριάζει να πάρω εσένα; απάντησε η κοπέλα.

– Είσαι φτωχιά, αλλά είσαι καλή και φρόνιμη και θέλω να σε πάρω, της απάντησε το βασιλόπουλο.

Η κοπέλα δέχτηκε και όρισαν τους γάμους τους. Κάλεσαν και πολύ κόσμο. Έστειλαν και κάλεσαν και τον πατέρα της κοπέλας. Του είπαν να πάει στο γάμο του βασιλόπουλου, χωρίς να του πουν πως η νύφη ήταν κόρη του.

Η μέρα του γάμου έφθασε. Ο πατέρας με τις δυο του κόρες ήρθε. Ο γάμος έγινε κι όλοι οι καλεσμένοι κάθισαν στο τραπέζι.

Η νύφη είπε στους υπηρέτες να βάλουνε του πατέρα της ασημένια πιάτα και χρυσά μαχαιροπίρουνα αλλά στο φαγητό του να μη βάλουν καθόλου αλάτι. Έτσι κι έγινε.

Εκάθισαν όλοι κι έτρωγαν. Ο πατέρας της όμως δεν έτρωγε, επειδή το φαγητό του ήταν εντελώς ανάλατο. Τότε πήγε κοντά η νύφη και του λει:

– Γιατί εσύ γέροντα δεν τρως το φαγητό σου;

– Δεν μπορώ, γιατί δεν έχει καθόλου αλάτι, της απαντά.

Τότε η νύφη του λέει:

– Θυμάσαι μια φορά, που σου είπα ότι σε αγαπώ σαν το αλάτι κι εσύ μ' έδιωξες από το σπίτι; Έχεις τώρα τα ασημένια πιάτα και τα χρυσά μαχαίρια και πιρουνία, αλλά σου λείπει το αλάτι.

Τότε ο γέροντας κατάλαβε πως ήταν η κόρη του. Την αγκάλιασε, τη φιλούσε κι έκλαιγε και της ζητούσε να τον συγχωρέσει.

– Έχεις δίκιο κόρη μου. Συγχώρα με.

Η κόρη είχε κιόλας συγχωρέσει τον πατέρα της. Ζήτησε από τον άντρα της και κράτησαν στο παλάτι τον πατέρα και τις αδελφές της.

Και ζήσανε αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα.

Αινίγματα

1

Η μάνα μου μ' εγέννησε
ο ήλιος μ' ανατρέφει
κι αν με ξανάβρει η μάνα μου
με παίρνει, με πεθαίνει.

2

Όταν είναι στο νερό
το νερό δεν πίνεται,
αν και απ' το νερό γίνεται,
Χρώμα δεν έχει ούτε μυρίζει,
τριμμένο κι άτριφτο νοστιμίζει.

3

Θα το ρίξεις στο φαϊ σου
για τη γεύση τη δική σου.

Ερωτήσεις:

- Τι θέλησε να μάθει ο πατέρας από τις τρεις του κόρες;
– Τι έκανε στη μικρή του κόρη; Γιατί;
– Πού πήγε η κοπέλα; Τι έγινε εκεί;
– Πότε άλλαξε γνώμη ο πατέρας για την κόρη του;

Δραστηριότητα

Με τους συμμαθητές-τριές μου "παίζω" το παραμύθι.

Λεξιλόγιο

συναντώ
το περπάτημα
η υπηρέτρια
συγχωρώ
ο έρημος, η, ο
ο εργατικός, ή, ό
ο τίμιος, α, ο
ο φρόνιμος, η, ο
ο ανάλατος, η, ο